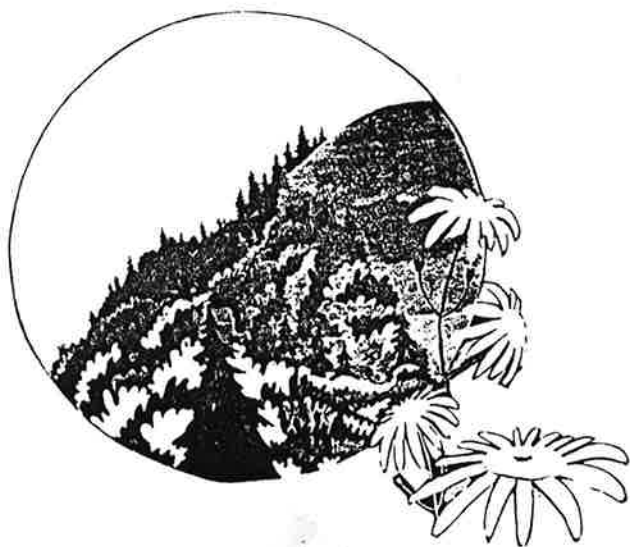

JUBILEJNI BOHORSKI
PLANINSKI POROČEVALEC

40

1954 -1994

PD BOHOR SENOVO

O B J U B I L E J U

PLANINSKEGA DRUŠTVA " B O H O R " SENOVO

Leto 1994 je pomemben jubilej Planinskega društva Bohor Senovo. Prehrojena pot 40 let nikakor ni kratka doba v razvoju nekega društva, zlasti v pogojih in možnostih kakor jih je narekoval in izoblikoval čas preteklih let. To je bila doba prostovoljnega dela, manjših in večjih težav in razočaranj, pa tudi čas veselja in ponosa.

Planinsko društvo BOHOR Senovo se je od svoje formalne ustanovitve, od 9. aprila 1954 do današnjih dni, izredno razvilo in povečalo. Številni planinski funkcionarji in sodelavci, ki so žrtvovali svoj prosti čas in znanje ter razdajali samega sebe, so s tem pomagali ustvarjati podobo našega današnjega društva.

Planinstvo je predstavljalo že od vsega začetka revolucionaren preokret na poti k naravi, k estetiki, v zadnjem času pa je osnovna skrb namenjena ohranjanju čiste in zdrave narave današnjim in bodočim rodovom planincev.

Ko se danes oziramo nazaj v pretekla obdobja, nam ta pogled razkriva zadovoljstvo in nam hkrati daje navdušenje in elan za nadaljnje delo. Poleg vidnih rezultatov, kot je izgradnja in obnova planinske koče na Bohorju, so tu vidni še mnogi drugi uspehi društva pri vzgoji in razvoju mladih v sposobne in zdrave ljudi, v vzgajanju vodnikov, mentorjev in planincev, ki so naša gonilna sila pri razvijanju in vzpodbujanju mladih, kakor tudi vseh, ki so se nam pridružili.

Naše dosedanje delo je bilo poplačano z zadovoljstvom naših članov ob uspešno zaključenih turah brez nezgod, a z veliko mero lepih vtisov in spominov za jutrišnji dan.

Srečen in zadovoljen človek je zdrav človek. Med temeljne pogoje za ohranitev zdravja pa sodita med drugim gibanje in hoja. V tem smislu smo delovali, ko smo v društvu vedno skrbeli tudi za vzgojo članstva in mladine. Strokovno usposobljenih je tako bilo šest planinskih vodnikov in preko 47 mladinskih vodnikov, od katerih jih je še danes precej aktivnih.

Naše društvo redno organizira večje planinske izlete, katerih se redno udeležuje

precejšnje število planinskega članstva. Tudi izleti posameznikov in manjših skupin se pogosto izvajajo oziroma so glede tega izražene čedalje večje težnje. Značilnost našega društva je tudi vključenost 100 družin v planinstvo, kar kaže na to, da planinstvo postaja družinski šport. Poleg tega se redno izvajajo tudi programi izletov in vzgoja najmlajših po šolah, za katere imajo tako mentorji kot naši vodniki svoje zasluge. Hvale vredno pa je vsekakor organiziranje planinskih taborov za učence in dijake, ki se izvaja že 21 let.

Ne moremo nikakor mimo dejstva, da je ves čas obstoja in delovanja našega društva prisotna skozi dolgo vrsto naših planinskih generacij koča na Bohorju. Najprej kot izgradnja na pogorišču, nato sledi že prenova zaradi dotrajanosti in sedaj v zadnjem petnajstletnem obdobju še dograditev prizidka. Le-tega v teh poznih septembrskih dneh končno namenjamo v uporabo planincem in drugim uporabnikom. Tudi zaradi tega je bilo delo in življenje v društvu vseskozi zelo razgibano. V upravnih odborih in komisijah se je menjavalo veliko število planincev; mnogi od teh so v dejavnostih društva še vedno uspešni. Pri delu društva je prisotnega veliko entuziazma, ki se kaže v prostovoljnem delu, požrtvovalnosti in kreativnosti.

Ko danes praznujemo jubilejnih 40 let, se tega jubileja zavedamo, vendar si ne domišljamo, da smo storili vse, da smo prehodili vse poti, prebredli vse težave in ovire, da smo dovolj pomladili vodstvo društva in da smo z aktivnostjo na višku. Še zdaleč ne! Veseli pa smo številnega članstva, predvsem mladih, saj se dobro zavedamo, da bomo nove in še večje uspehe lahko dosegali s skupnim in nesebičnim delom vseh, predvsem pa mladih planincev.

Prehojeno štiridesetletno pot bomo danes obeležili z razvitjem društvenega prapora in jutri z otvoritvijo dokončanega prizidka h koči na Bohorju. Vsem planincem in ljubiteljem narave, kakor tudi našim planinskim prijateljem in sponzorjem s tem ponovno dokazujemo, da med planinci ni preprek, da so planine namenjene vsem, ki ljubijo gore in njihove lepote ter so se zanje pripravljene tudi žrtvovati.

Senovo, 23.septembra 1994

Upravni odbor PD BOHOR Senovo

KRONOLOGIJA NAŠIH 40 LET

Opisati razvoj oziroma strniti kroniko društva, kakršno je naše, gotovo ni lahka stvar. Toliko je bilo dogodkov in aktivnosti, uspehov in "neuspehov", toliko bolj ali manj delavnih članov, da je piscu teh vrstic resnično težka odločitev čemu bo dan poudarek in kako bo kronologija sploh zastavljena.

Tokratna kronika bo poskušala iztrgati pozabi časa nekatere važnejše značilnosti in dogodke, ki so bili v dolgih štiridesetletjih rdeča nit v delovanju društva BOHOR Senovo. S tem nikakor ni rečeno, da smo namerno pozabili na aktivne planinske funkcionarje in njihove uspehe na različnih področjih društvene dejavnosti. Mislili smo na vse, toda čas in prostor nam ne dopuščata podrobne obdelave.

Prvi začetki ljubiteljstva narave in odkrivanja lepot Bohorja segajo v daljnje leto 1928. V naslednjem letu, točneje 24.11.1929, je bil sklican ustanovni občni zbor KOZJANSKO-PLANINSKE podružnice PD v Kozjem. Sklicatelj je bil pripravljalni odbor pod vodstvom dr. Jenko Mileta. Planinsko društvo je v Kozjem delovalo do leta 1937, ko se je vključilo v SPD "BOHOR" s sedežem v Rajhenburgu. Tu je delovalo vse do začetka druge svetovne vojne.

Takoj po osvoboditvi pa ni bilo pravih organizatorjev, zato je precej članstva pobralo PD Krško. Vendar je prišlo tudi leto 1954, ko se je 80 planincev pod vodstvom g. Salmiča zbralo na ustanovnem občnem zboru 09.04.1954 in ustanovilo planinsko društvo BOHOR Senovo. Ta prvi odbor pa je polno zaživel šele ob svojem drugem občnem zboru (17.2.1956). Članstvo se je povečalo na 146 članov. Storjeni so bili prvi koraki k zidavi koči na Bohorju, ki so jo člani bivšega Lovskega društva podarili novo ustanovljenemu planinskemu društvu. Tako je na temeljih leta 1942 požgane Lovske planinske kočice pričela rasti Planinska koča na Bohorju.

Dejavnost društva je bila v času od II. do III. občnega zbora živahnejša tako v organizacijski utrditvi kot v povečanju članstva (312 članov, v tem 203 mladi). Organizirani so bili izleti na Bohor in Lisco ter izpeljan prvi planinski teden na Bohorju v avgustu 1956. Označene so bile važnejše poti na Bohor. Še posebej živahna je bila gospodarska in gradbena dejavnost.

1. maja 1956 je bila postavljena lesena baraka, ki je služila za zasilno bivanje planincev in za skladiščenje gradbenega materiala. V tem obdobju je bil nabavljen gradbeni material in stavbni les. Narejena sta bila dva kletna prostora ter pokrita z betonsko ploščo.

Zanimiva je dejavnost društva med III. in IV. občnim zborom (17.1.1958). Krepila se je organizacijska in propagandna dejavnost, kar se je posebej pokazalo na drugem planinskem tednu na Bohorju v avgustu 1958. Markacisti so označili del Zasavske planinske poti in sicer od Podsreškega gradu do Mrzle planine. Pri koči pa so bile izvedene ojačitve obstoječih temeljev koče. Tako je bila prva opeka vzdana 4.6.1957, streha na objektu pa pokrita 18.8.1957.

Čas med IV. in V. občnim zborom (27.1.1959) je prinesel prvo petletno obdobje delovanja. Članstvo je štelo že 264 članov (v tem 130 mladih). Markacije so bile spet obnovljene in uspel je tudi tretji planinski teden. Zaživalo je izletništvo, saj se je prva skupina 20 planincev v dneh od 31.7. do 4.8.1958 povzpela na Triglav. V koči pa je bil zasilno urejen gostinski prostor in kuhinja.

V času med V. in VI. občnim zborom (20.2.1960) je bila aktivnost usmerjena v dokončno izgradnjo koče in nabavo opreme. Svečana otvoritev koče je bila 23.8.1959 in sicer ob zaključku četrtega planinskega tedna. Značilnost tega obdobja je, razen gradbene, še razvoj društvene aktivnosti v okviru zasavskih planinskih društev.

Med VI. in VII. občnim zborom (7.3.1961) se je število članstva povečalo na 361. Kočo je v tem času obiskalo 4000 planincev in turistov. Obnovljene so bile markacije po bohorskih poteh. Pod vodstvom gospe Mete Habichtove pa se je formiral Mladinski odsek. Društvo je dopolnjevalo inventar na koči, zlasti posteljino. Pojavile so se prve težave z oskrbniki.

V času med VII. in VIII. občnim zborom (20.2.1962) se je število članstva povečalo na 391. Organizirani so bili 3 skupinski izleti na Bohor, Janče in Čemšenik.

Organizirana so bila 3 planinska predavanja in zaključen peti planinski teden. Stekle so priprave za meritev zemljišč in zamenjava s privatnimi lastniki v okolici koč.

IX. občni zbor (31.5.1963) je prinesel nova društvena pravila. Ko je v tem letu PZS praznovala svojih 70 let ustanovitve, je naše društvo v duhu počastitve tega jubileja delovalo zelo dejavno. Zasavsko planinsko pot pa je prehodilo prvih osem članov.

X. občni zbor (28.2.1964) je zabeležil število članov 328 (v tem 167 mladih) in uspešno meddruštveno sodelovanje s PD Zagorje in Mežica ter z zagrebškimi planinci. Bilo je tudi prvo zimovanje za 70 otrok na Bohorju. 3.februarja 1964 je prevzel delo oskrbnika koč g. Drago Peternel.

XI. občni zbor (18.3.1965) je zabeležil porast članstva na 430. 1.junija 1964 je bila na Bohorju proslava 10.obletnice ustanovitve društva in 5 let od otvoritve koč. Zelo je uspel tudi prvomajski izlet na Bohor, ki se ga je udeležilo 600 planincev. Slabo vreme pa je botrovalo slabemu obisku kostanjeve nedelje. Delo z oskrbnikom je bilo zadovoljivo.

V času od XI. do XII. občnega zbora (14.4.1966) se je meddruštvena dejavnost krepila. Udeležba na občnih zbora Zasavja in Hrvatske. Podmladek je bil zelo aktiven in je rad hodil na izlete. Dva izmed članov sta prva prejela spominski znački za prehojeno Slovensko transverzarno pot. Delovanje koč v redu, le investicijskih sredstev primanjkuje.

XIII. občni zbor (2.3.1967) je pokazal na uspešno sodelovanje s planinci Slovenskega kluba na zagrebški univerzi. Podmladkarji so se udeležili planinskega tabora v Trenti. Dobili smo prve mladinske gorske vodnike. Izletništvo je zaživelo: Smohor, Golica, Nanos, Storžič, Vrata, Zasavski hribi in Bohor. Na koči se že izvajajo manjša popravila.

XIV. občni zbor (19.5.1968) je bil čas, ko je PZS odlikovala prve 4 člane s Srebrnim častnim znakom in 8 članov s pisno pohvalo. Društvo pa je prejelo pisno pohvalo za organiziranje planinskega orientacijskega tekmovanja na Bohorju. Podmladkarji so 21.5.1967 razvili svoj pionirsko-planinski prapor. Udeležili so se

tudi tabora v Vratih. Spet smo pridobili nekaj novih mladih planinskih vodnikov. Skupinski izleti so bili dobro obiskani, markacije obnovljene, postavljene velike smerne table. Pričeta so bila dela na cesti Globoko-Plešivec-Koča. Težave z oskrbniki.

XV. občni zbor (3.4.1969) obeležuje 15. obletnico društva, ki je takrat štelo 507 članov (v tem 345 mladih). PZS je nagradila našo mladino z brezplačnim potovanjem na Sutjesko. 14 mladih planincev je prehodilo Slovensko planinsko pot. Prva Senovčana, ki sta 3. in 4.8.1968 preplezala severno triglavsko steno sta bila Radej in Peternel. Izleta na 75. obletnico PZS v Logarsko dolino se je udeležilo 80 planincev. Uspela je Kostanjeva nedelja. Podmladkarji so zelo aktivno sodelovali z mladimi iz Nove gorice, Brestanice, Krškega in Zdol. Dela na cesti so se nadaljevala. Težave z oskrbniki so povzročile, da je tajnik društva v 11 mesecih 60 x obiskal kočo na Bohorju.

XVI. občni zbor (21.5.1970) je razkril težave v društvu zaradi nastalih generacijskih razlik in povečanega življenjskega tempa. Meddruštveni stiki poslabšani zlasti po zaprtju koč na Bohorju (od 13.8.70 do 1.5.71), razen za 17 dni v avgustu 1970. V aprilu 1971 nam je uspelo dobiti novega zakupnika s pogodbo za eno leto. Cesta je bila zaključena 5. in 6. novembra 1969, kar je pomenilo 9 km krajšo pot do koč. Število mladih članov se je povečalo za 80%. Že ustanovljenim planinskim skupinam na OŠ Brestanica, Krško, Senovo in Zdole se je pridružila skupina iz OŠ Leskovec. Pričela se je akcija PIONIR-PLANINEC, ustanovljen je bil klub medobčinskih vodnikov in mentorjev. Društvo je od vojnega odseka prejelo vojaško kuhinjo s tremi kotli, z namenom, da sami organiziramo lastne planinske tabore.

XVII. občni zbor (18.2.1972) je naštel že 803 člane (v tem 559 mladih). Najbolj razvita dejavnost društva je izletništvo: Šmohor, Janče, Klek, Velebit, Triglav itd. Smučarski izleti so postali tradicionalni. Pod vodstvom Jožeta Zajca smo spet pričeli z orientacijsko dejavnostjo. Mladinski odsek je izdal svojo značko in po istem vzoru še mentorsko značko za posebne zasluge pri delu z mladino mentorjem in vodnikom v Zasavju. V koči na Bohorju je bilo v okviru možnih finančnih sredstev opravljenih nekaj manjših obnovitvenih del. Uredili smo si planinsko sobo v kletnem delu stavbe krajevnega urada Senovo.

XVIII. občni zbor (12.1.1973): število članstva je naraslo na 1050 članov (v tem 751 mladih). Sodelovali smo pri organizaciji krožne poti po poteh kmečkih uporov. Razen Zasavja so planinci obiskali še Kamniške planine, Julijce in Velebit. Koča na Bohorju nujno potrebna obnove.

XIX. občni zbor (12.1.1974): porast števila članstva na 1065. Za cicibane je bil organiziran smučarski tečaj na Bohorju. Tega leta je bil v Trenti organiziran I. meddruštveni tabor Zasavja (v dveh izmenah 150 planincev). Ustanovljena je bila nova planinska skupina v OŠ Koprivnica. Zabeležena je bila izredna izletniška dejavnost (Nanos, Pohorje, Storžič, Triglav). S kočjo in oskrbniki so težave.

XX. občni zbor (24.1.1975): število članov 1063. Gospodarska komisija pod vodstvom g. Romana Sotlerja opravila veliko dela pri obnovi kočje. Nabavljena je bila nova taborna oprema za planinski tabor v Logu pod Mangartom. Izleti na Peco, Snežnik, Velebit ... V.d. predsednika društva je opravljal g. Tomašič.

Izredni občni zbor (26.3.1976) je zabeležil sprejem novih pravil društva, mesto predsednika je začasno prevzel g. Javorič Tone. Izveden planinski tabor v Logarski dolini.

XXI. občni zbor (20.5.1977) je čas, ko je izšla prva številka glasila Bohorski poročevalec. Mladinski odsek je izvedel 29 akcij s 1548 udeleženci po Zasavju, delu Slovenske planinske poti, na Snežnik, Storžič, Peco, Velebit in 8 smučarskih izletov. Tabor je bil v Kamniški Bistrici. Orientacijska dejavnost je bila aktivna, akcija PIONIR-PLANINEC je potekala. Zgrajena je bila smučarska vlečnica na Bohorju; pri tem je bilo veliko dela opravljenega prostovoljno. Vlečnica je stekla 5.2.1977, vendar žal ni bilo ugodnih snežnih razmer. V kočji pa sta bili nabavljeni 2 termoakumulacijski peči.

Delovna konferenca (7.4.1978) je potekala v znamenju praznovanj takratnega časa. Planinski izleti so bili na: Čebine, Lisco, Kumrovec, Trebče, Dražgoše, Bohor (skupno 24 izletov). Planinski tabor v Krnici (100 planincev v eni izmeni). V Krškem organiziran kviz mladih na temo: 200. letnice prvega vzpona na Triglav. V kočji je bilo nabavljene nekaj nove posteljnine, popravljena krušna peč in električna napeljava ter streha. Začela se je akcija zbiranja sredstev za razširitev kočje na Bohorju.

Na letni konferenci (3.4.1979) je bil sprejet program za jubilejno 25. obletnico društva. Iz poročil je razvidna živahna mladinska dejavnost (kar 27 izletov s 1209 udeleženci), izvedba planinskega tabora v Zadnjici, orientacijska tekmovanja, opravljena planinska šola v OŠ Krško in Šolskem centru Krško. Izleti odraslih planincev so bili na: Kozaro, Jasenovac, v Bohinj, na Raduho (Loka-Dan planincev) itd. Markacisti so obnovili vse markacije in postavili skrinjico z žigom na vrhu Javornika. Gospodarski odbor je objavil program del za obnovo in povečavo koč.

Na občnem zboru društva (28.2.1980), ki šteje že 1030 članov (v tem 740 mladih) je bilo dano poročilo o izgradnji prizidka h koči na Bohorju in dokončanjem ceste iz Srebotnega v letu 1979. Cesta in kočja je bila skupna akcija planinskih prostovoljcev in lokalne mladinske delovne brigade (BOHOR 79) ter podjetij: Metalna, Rudnik, Lisca in Krajevne skupnosti Senovo. Druga večja akcija je bila "akcija vodovod", ko je bila izkopana trasa v dolžini 400 m in zamenjane stare cevi z novimi. Mladinski odsek je bil zelo aktiven (organizacija planinskih šol, usposabljanje vodniškega kadra) in je organiziral tudi 34 izletov z 1400 udeleženci. Izleti so bili po Zasavju, po slovenski planinski transverzali, pohodi na Stol, Snežnik, Porazen, Bohor, bolnico Franjo, Boč, Kočno. Tabor je bil v Logarski dolini. Razmah orientacijske dejavnosti je prinesel lepe rezultate (2 x 4. mesto članov in 2. mesto pionirjev na republiškem tekmovanju). V letih 1978 in 1979 pričeta akcija za obnovo in dograditev koč na Bohorju, se je nadaljevala.

Občni zbor (13.2.1981) je pokazal na še vedno veliko izletniško dejavnost, saj je bilo izvedenih 31 različnih tur s 1600 planinci. Udeležili smo se vseh spominskih planinskih pohodov in nadaljevali pot po Slovenski planinski poti in Zasavski transverzali. Potekala je tudi akcija zbiranja sredstev za izgradnjo Triglavskega doma na Kredarici. Stari del koč smo prenavljali, ker je bil že precej zastarel.

Občni zbor (19.2.1982) je naštel že 1135 članov društva. V letu 1981 je bilo na 7 skupnih izletih 439 udeležencev, ki so obiskali Stol, Snežnik, Uršljo goro, Kočno, Smrekovec, Krvavec, Janče ... Na osnovnih šolah pa so opravili kar 43 pohodov z 2099 udeleženci v bližnje hribe in daljnje planine. Tabor je bil v Tamarju. Gospodarska komisija je poročala, da je v tem času bil dan poudarek na vzdrževanju planinske postojanke na Bohorju, čiščenju okolice in pokritju prizidka, ki ga je opravil Klančar Stane v letu 1981.

Občni zbor (25.3.83): kljub zaostrenim življenjskim razmeram je v letu 1982 število članstva že 1243 (v tem 881 mladih). To leto je evidentiranih 39 pohodov (v tem kar 11 društvenih) s skupno 2844 udeleženci. Obiskovali smo Boč, Lisco in Lovrenc, Okrešelj, Kriške pode, Triglav in druge gore. Planinskega tabora v Vratih se je udeležilo 62 planincev. Stekle so priprave na trasiranje nove planinske poti (Gorjanci - Bohor). Na orientacijskem področnem prevenstvu so 3 naše ekipe zasedle prva tri mesta. V koči smo pričeli z adaptacijo, s prekritjem strehe in sploh so bili vsi prostori in oprema že tako dotrajani, da skoraj ni bilo več moč sprejemati gostov na prenočišče.

Občni zbor (24.2.1984): v letu 1983 smo našli že 1221 članov društva (v tem 817 mladih). 25.maja smo množično prehodili "Pot po poteh borb in zmag Gorjanci-Bohor", sicer pa so planinci obiskali še Zasavje, dolino Krme, Pohorje, itd. V letu 1983 smo s pomočjo krovca Abram Ivana zamenjali kritino na na stari koči, medtem ko so ostala dela pri obnovi koče počasi napredovala, uspelo je delno prenoviti skupna ležišča. Težave z oskrbo koče, uvedeno je dežurstvo. Razmišljanja o zakupništvu kot o zadnji možni varianti.

Občni zbor (februar 1985): v letu 1984 je članstvo upadlo na 1081 članov (v tem 674 mladih). Izletništvo je bilo ena od glavnih dejavnosti, saj so planinci prehodili lep del Kamniških planin, Zasavja in po dolgem času spet Velebit. Tabor je bil organiziran v Kamniški Bistrici. Markacisti so bili dejavni in so redno vzdrževali bohorske poti, gospodarska komisija pa je nadaljevala z vzdrževanjem koče in opreme. Oskrba koče je bila organizirana v okviru dežurstva članov planinskega društva.

Občni zbor (13.12.1985): članstvo je v letu 1985 znova poraslo in sicer na 1179 (v tem 689 mladih). V tem letu je 934 naših planincev obiskalo Kamniške in Savinjske Alpe, Kočno, Grintavec, Storžič, Krško goro, Roglo, zasavske gore, Velebit, Paklenico. Tudi krožna pot Gorjanci-Bohor je bila dobro obiskana. Največja akcija pa je bila pohod 96 kmečkih žena na Triglav, ki jo je spremljalo 10 naših vođnikov. Gospodarski odbor je deloval na posodabljanju obstoječega dela koče. Zamenjani so bili vložki na posteljah s sicer rabljenimi, vendar še uporabnimi jogiji. Prepleskane so bile vse sobe, dokončana skupna ležišča, prenovljena kopalnica za oskrbnika, zamenjan je pralni stroj in v spodnjih sanitarijah je stekla topla voda.

Letna konferenca (16.2.1987): v letu 1986 je društvo štelo 1032 članov (v tem 440 mladih). Evidentiranih je bilo 30 šolskih, 20 članskih in nešteto posameznih izletov manjših skupin. To leto smo šli na Olimp v Grčiji, pa Chamonix-Mount Blanc, Velebit, Triglav, Jalovec, Škrlatica, Sedmera jezera, Nanos, Kriška gora, Stol, Begunjščica, Zasavje, Bohor pa smo mnogokrat obiskali. Markacisti so označili kompletno pot iz Senovega na Bohor preko Reštanja, medtem ko so pot z Blance delno obnovili.

Akutni problem je postala obnova starega dela in dokončanje novega prizidka. Sredstev za tako velike investicijske posege nikoli ni bilo dovolj in jasno je bilo, da jih nihče ne bo poklonil. Pokazalo se je, da je problem ob treznem premisleku in dobri volji ter skupni akciji morda celo rešljiv. Tako so se planinci odločili za nenavaden podjetniški podvig in pričeli s prirejanjem planinskega plesa na Senovem, ki je postal v kasnejših letih tradicionalen.

Občni zbor (9.2.1988): članstvo je v letu 1987 naraslo na 1544 članov (v tem 873 mladih). To je največje število članstva v zgodovini društva. Tega leta se je številnih pohodov udeležilo kar 2058 planincev po zasavskih gorah, Kamniških in Julijskih Alpah in drugod. V tem letu je organizirana že 11. tradicionalna jezikova nedelja na Bohorju, prvič pa je bil izveden planinski ples na Senovem. Izkupiček tega plesa se je namenil za obnovo starega in dograditev novega dela kočje, ki je bila takrat resnično najbolj zanikrna planinska postojanka v Posavju in Zasavju.

Letna konferenca (10.2.1989): v letu 1988 je število članstva že drugič doseglo svoj vrh (1707 članov - v tem 1018 mladih).

Za ta porast so bili zaslужni predvsem mentorji in poverjeniki. Komisija za ture je sporočila, da se je 49 tur udeležilo preko 2000 članov, kar kaže, da smo še vedno eno izmed najbolj aktivnih planinskih društev. Aktivni smo bili v Zasavskih hribih (skoraj povsod), poleti pa Tamar, Celjska kočja, Krn, Jalovec, Okrešelj, predvsem pa Durmitor, Olimp, Peru-Andi, Grossglockner. Na koči pa se dela premikajo, vendar delajo vedno eni in isti v skupini od 3-14 oseb. Kljub temu je bilo opravljenih 1160 ur prostovoljnega dela, in sicer: postavljen vezni del med novo in staro kočjo ter prekritje le-tega, na novo prekrit prizidek, nova kanalizacija v prizidku in drenaža okoli obeh objektov, v kuhinji nov štedilnik za 300 l tople vode. Nabavljen je bil gradbeni material, ki je še čakal na vgraditev.

Občni zbor (23.2.1990): število članstva je padlo na 1416 (v tem 712 mladih). V občini se je ustanovilo še eno planinsko društvo in sicer Videm Krško, ki je pobralo nekaj članstva. Vse predvidene ture so bile izpeljane, udeležilo se jih je zopet preko 2000 članov. V Logarski dolini je bil že 17. planinski tabor. Seznam 39 izletov je zanimiv in pester. Poleg Zasavja in Alp izstopa še Mount Blanc ter Maglič v Črni gori. V tem letu je bila v društvu ustanovljena še alpinistična sekcija.

Dela na koči so se nadaljevala: napeljava centralne kurjave v gostinskih prostorih in delu I. nadstropja, popravilo vodnega zajetja, zidava požarnega zidu med kočo in prizidkom, zidava zidu sanitarij v prizidku, položitev betonskega tlaka v prizidku in pričetek zapiranja objekta. Pri teh akcijah so se zelo odrezali PD Planina pri Sevnici, največ pa seveda delavci podjetja Videm.

Letna konferenca (26.2.1991)

V letu 1990 je društvo štelo 1383 članov. V letu 1990 smo izpeljali 30 izletov z 1000 udeleženci. Nadaljevanje akcij kot je jezikova nedelja in planinski ples je postala tradicija. Uspeli smo pridobiti telefonski priključek, sicer pa so delovne akcije stale, ker se gospodarski odbor ni mogel odločiti kako nadaljevati z dokončanjem prizidka in v kakšni varianti naj izpelje strop v prizidku, da bo le-ta požarno varen.

Občni zbor (28.2.1992): v letu 1991 je društvo štelo 1369 članov (v tem 770 mladih). Izletništvo je bilo glavna dejavnost, vendar bolj za šolsko mladino. Tabor v Krmi je odpadel, pač pa smo mlade planince odpeljali za 7 dni na Bohor. Člani so imeli velike društvene in družbene skrbi kako naprej. Vendar so tudi ti negotovi trenutki srečno minili in napočil je prelomni trenutek za društvo in kočo. To je bil datum 18.7.1991, ko se je gradbeni odbor odločil in "skočil" na Bohor. Tako je v tem letu, ob udeležbi številnih prostovoljcev, že pokriti prizidek končno dobil strop - betonsko ploščo. Vzidana so bila okna in vrata, narejeni vsi prezidi, vodovodna in elektro instalacija, kanalizacijska povezava in postavitve nove dvoprekatne greznice, nabavljen kamin in schiedl dimnik, dozidana drvarnica. Pričela se gradnja opornega zidu. Sredstva za dokončanje koče so prihajala tudi od nekaterih planinskih društev in seveda od planinskega plesa, kjer je vsako leto

delala ekipa 40 do 60 naših planincev. Veliko pa so prispevala številna podjetja, obrtniki in posamezniki iz občine in Posavja.

Letna konferenca (25.2.1993): na žalost število članstva še naprej rahlo upada, tako da je društvo v letu 1992 štelo 1162 članov. 600 mladih planincev je izvedlo 11 izletov, na 5 skupnih društvenih izletih pa je bilo 300 članov, 20 kmečkih žena se je povzpelo na Storžič. Planinci so obiskali Čemšeniško planino, Golico, Veliko planino, Storžič, Okrešelj. Spet sta uspela jezikova nedelja in planinski ples. Gradbeni odbor s prostovoljci je pospešeno delal na gradnji. V prizidku so bili narejeni ometi, vzidan kamin, vzidana vrata med starim in novim prizidkom, na novo v celoti obnovljena vodovodna trasa v dolžini 400 m (po 13 letih), ker je bila koča v poletnih mesecih 60 dni brez tekoče vode.

Po petih letih dobrega oskrbovanja koče smo začutili, da prihaja čas težav pri oskrbi s kočo, ker se je pričakovalo, da bo sedanja oskrbnica po smrti svojega soproga zagotovo zapustila kočo na Bohorju.

Letna konferenca (18.2.1994)

V letu 1993 je štelo društvo 1100 članov. Kljub upadanju števila članov, pa gre zahvala mentorjem in poverjenikom za njihov trud pri ohranjanju članstva. Ob 100. obletnici PZS je g. Milan Mahovne prejel častno listino za svoje dolgoletno delo pri vzgoji mladih planincev. Izletništvo je prineslo veliko lepih izletov (Vogar, Planina pri Jezeru, Snežnik, Kriški podi, Prisojnik, Jalovec, Sleme na Vršiču, Menina planina), ki se jih je udeležilo preko 2000 planincev. Jubilejni 20. planinski tabor je bil v Vratih. Glavna dejavnost gospodarske komisije pa je bila dokončavanje prizidka. V tem letu je bilo 11 delovnih akcij s povprečno udeležbo 5-6 prostovoljcev. Opravljeno je bilo prvo beljenje vseh novih prostorov, izdelava toplotne talne izolacije in estrihov, položitev talne in stenske keramike, obložitev stropov z leseno oblogo, nabava kuhinjske posode in pribora, nadaljevanje del na opornem zidu in predvsem nabava materiala za vgradnjo. Opravljena je bila obsežna čistilna akcija v koči in v okolici. V aprilu 1993 nas je zares zapustila oskrbnica Marc Katica, zato je s 1. majem sklenjena nova najemna pogodba. Tokrat s podjetjem KIM d.o.o. iz Krškega, ki pa danega zaupanja ni upravičilo. Zaradi nerednih plačil obratovalnih stroškov in najemnine ter druge problematike, je prišlo do odpovedi v letu 1994. Tako se je 1994. leto na Bohorju pričelo z novim

oskrbnikom g.Rodman Rajkom in njegovo ženo Ano (januar 1994).

Na februarski letni konferenci je bil sprejet program dela za leto 1994, in sicer:

- pripraviti 16. jezikovo nedeljo in organizirati 8. tradicionalni planinski ples na Senovem
- razviti društveni prapor
- pohiteti z dokončanjem prizidka, da bo proslava 40.obletnice društva in otvoritev prizidka lahko v septembru 1994.
- nadaljevati s pridobivanjem soglasij za postavitve razglednega stolpa na 1023 visokem Javorniku, najvišjem vrhu Bohorja.

Gospodarski odbor in prostovoljci so v tem letu postorili veliko dela in pripeljali prizidek k otvoritvi.

Položili so cca 100 m² tlakovcev pred kompletno kočo, naredili fasado, dokončali oporni zid, zaprli star vhod v kočo, izvedli beljenje v novem delu in v spalnicah starega dela, ponovno prekrili (kdove katerikrat že) vmesni del strehe na prizidku in še in še bi lahko naštevali.

Zato pomeni otvoritev prizidka h koči na Bohorju, ki bo 24.09.1994, še en velik uspeh društva ob njegovem 40. rojstnem dnevu. Pridobitev novih kvalitetnih prostorov pomeni v planinskem in turističnem smislu veliko. Ne samo, da bo le-ta dajal zavetje in nudil počitek popotnikom, ampak bo v zavesti nas vseh ostal kot spomin na čas požrtvovalnega, človeškega in kreativnega odnosa članov planinskega društva in njihovih prijateljev do skupnega cilja.

23.september 1994

Tajnica društva:
Marija KRUSIČ

KJE VSE SMO TABORILI Z NAŠIMI NAJMLAJŠIMI ČLANI DRUŠTVA?

V 21 letih organiziranja mladinskih taborov smo doživeli veliko lepega. Lepe (včasih mogoče manj primerne) so bile lokacije taborov, včasih je nagajalo vreme, vendar je vse to odtehtalo družabno življenje v taborih in prelepe planinske ture, kar je pustilo pri vseh udeležencih spomin na lepoto naših gora in prijetna druženja.

Pregled lokacij in število izman PD Bohor:

1. Leto 1973	TRENTA	1
2. Leto 1974	LOG POD MANGARTOM	1
3. Leto 1975	LOGARSKA DOLINA	1
4. Leto 1976	KAMNIŠKA BISTRICA	1
5. Leto 1977	KRNICA	1
6. Leto 1978	ZADNJICA	1
7. Leto 1979	LOGARSKA DOLINA	1
8. Leto 1980	ZAVRŠNICA	1
9. Leto 1981	TAMAR	1
10. Leto 1982	VRATA	1
11. Leto 1983	LOG POD MANGARTOM	1
12. Leto 1984	KAMNIŠKA BISTRICA	1
13. Leto 1985	BOHINJ	1
14. Leto 1986	BOHINJ	1
15. Leto 1987	JEZERSKO	1
16. Leto 1988	KRNICA	1
17. Leto 1989	LOGARSKA DOLINA	2
18. Leto 1990	TAMAR	2
* Leto 1991	KRMA	
19. Leto 1992	ZADNJICA	2
20. leto 1993	VRATA	2
21. Leto 1994	KRNICA	1

* Taborjenje v KRMI je zaradi vojne v Sloveniji odpadlo, pač pa smo v avgustu namesto tega organizirali sedemdnevno bivanje za 50 otrok v koči na Bohorju.

KDO SO BILI NAŠI PREDSEDNIKI DRUŠTVA?

V vseh letih od ustanovitve do danes so naše društvo vodili naslednji predsedniki:

1955-1956	Salmič Emil
1956-1971	Javorič Anton
1971-1974	Mahovne Milan
1975	Tomašič Armin (v.d. predsednika)
1976-1977	Javorič Anton
1977-1979	Sotler Roman
1979-1982	Kavčič Janez
1982-1988	Mirt Edi
1988-1990	Mikeln Miro
1990-1992	Uršič Hinko
1992-1994	Lubi Janko

PODELITEV PRIZNANJ OB 40. LETNICI DELOVANJA DRUŠTVA

Ob 40. letnici delovanja društva bodo podeljena Priznanja, ki jih podeljuje PD BOHOR SENOVO naslednjim članom, podjetjem, zavodom in drugim organizacijam ter skupnostim:

1. Meta HABICHT	10. Drago KOLAR
2. Anton JAVORIČ	11. Edo MOLJK
3. Nada JELENKO	12. Egidij ROZMAN
4. Silva JESENSEK	13. Marica DAUGUL
5. Viktor KOSTEVC	14. Albina MAHOVNE
6. Pavla MAROH	15. Milan MAHOVNE
7. Tončka POŽUN	16. Staša ŠOBA
8. Ivan RADI (st.)	17. Franc PUSNIK
9. Stojan ŠIBILA	

18. ZAVAROVALNICA TRIGLAV-Območna enota Krško
19. NUKLEARNA ELEKTRARNA KRŠKO
20. METALNA TGO SENOVO
21. ELEKTRARNA BRESTANICA
22. RUDNIK RJAVEGA PREMOGA SENOVO
23. SEKRETARIAT ZA OBRAMBO OBČINE KRŠKO
24. OSNOVNA ŠOLA XIV.DIVIZIJE SENOVO
25. KRAJEVNA SKUPNOST SENOVO

Za društveni prapor, ki ga razvijamo danes (23.9.1994) na svečani proslavi ob 40. obletnici ustanovitve društva so prispevali:

SPOMINSKI TRAK

1. METALNA TGO, SENOVO
2. KRAJEVNA SKUPNOST SENOVO
3. PEKARNA SLUGA, ROŽNO
4. AVTOPREVOZNIŠTVO POZUN JOŽE, SENOVO
5. CENTROS-STROJNE INSTALACIJE, Franc Dular, Senovo
6. NUKLEARNA ELEKTRARNA KRŠKO
7. SAVAPROJEKT KRŠKO
8. ZAVAROVALNICA TRIGLAV-OBMOČNA ENOTA KRŠKO
9. PLANINSKA ZVEZA SLOVENIJE
10. MEDDRUŠTVENI ODBOR ZASAVSKIH PLANINSKIH DRUŠTEV
11. SKUPŠČINA OBČINE KRŠKO
12. IZVRŠNI SVET SO KRŠKO
13. PIONIR KRŠKO
14. INTERIER KRŠKO
15. OBRTNA ZADRUGA RESA KRŠKO
16. JUTRANJKA SEVNICA
17. AFP DOBOVA
18. MKI, ZLATKO POŽGAJ, SENOVO
19. VITACEL d.d. LJUBLJANA
20. MIZARSTVO BOŽIČNIK FERDINAND, SENOVO

ZEBLJIČEK - POZLACEN LIPOV LIST

1. I.H.S., d.o.o. Krško
2. FBB, d.o.o. trgovina Bogovič
3. EUROSTYLE d.o.o. Dobova
4. A & A d.o.o. Krško
5. PAKART d.o.o. Senovo
6. HIPOTEKARNA BANKA BREŽICE
7. MESTNA HRANILNICA KRŠKO
8. Mlin VOLOVEC Dobova
9. Mlin KATIČ Leskovec
10. ELEKTRARNA BRESTANICA
11. BELINKA LJUBLJANA
12. ŽITO-PEKARNA KRŠKO
13. HOTEL SREMIČ KRŠKO
14. MERCATOR-PRESKRBA KRŠKO
15. MERCATOR-AGROKOMBINAT KRŠKO
16. KOSTAK KRŠKO
17. ELEKTROTEHNA KRŠKO
18. INPLET DOLNJE BREZOVO
19. KOPITARNA SEVNICA
20. TANIN SEVNICA
21. LISCA SEVNICA
22. GOSTILNA APOLON, KOS SLAVA, KRŠKO
23. OKREPČEVALNICA PAJEK, KRŠKO
24. DRUŽINA MLINARIČ, BRESTANICA
25. HPG BREŽICE
26. PLANINSKO DRUŠTVO BREŽICE
27. PLANINSKO DRUŠTVO VIDEM
28. PLANINSKO DRUŠTVO LISCA-SEVNICA
29. PLANINSKO DRUŠTVO RADEČE
30. PLANINSKO DRUŠTVO RIMSKE TOPLICE
31. PLANINSKO DRUŠTVO LAŠKO
32. PLANINSKO DRUŠTVO DOL PRI HRASTNIKU
33. PLANINSKO DRUŠTVO HRASTNIK
34. PLANINSKO DRUŠTVO KUM-TRBOVLJE
35. PLANINSKO DRUŠTVO TRBOVLJE
36. PLANINSKO DRUŠTVO ZAGORJE
37. PLANINSKO DRUŠTVO LITIJA

HVALA VSEM DAROVALCEM * IN ISKREN PLANINSKI POZDRAV!

Planinsko društvo
B O H O R SENOVO

* Seznam darovalcev še ni zaključen. Na prvem občnem zboru bomo objavili dokončen seznam - tudi darovalcev za žebliček - ponikljan lipov list.

Utrinek s pohoda 100 kmečkih žensk na Triglav v leta 1985

Triglav dragi naš očeak
nate rad prišel bi vsak,
te kot kralja osvojil,
tvojih se lepot napil.

100 se nas kmetic je zbralo,
na Pokljuko odpeljalo,
v gore naša dobra volja,
šla z Rudnega je polja.

Polni so nakrbniki,
naša pleča upognili,
srce od sreče ti zajoče,
vedno so bili pri roki
res vodiči očarljivi.

Polne sreče in veselja
v goro smo naprej hitele,
nič bilo ni nemogoče
tja do Vodnikove Koče.

Malu smo si oddahnile,
grla s čajem izplaknile,
proč odšla je dremavica
cilj bila je Kredarica.

Res je strm bil pogled
do Planike, Kredarice,
težke noge odpodile
tudi misli so na vice.

Kmalu se vesela
naša je kolona,
znašla v objemu
Triglavskega doma.

Spet razvezali jeziki
so se pod večer,
ko na skupnem smo ležišču
našle si svoj mir.

Zjutraj bile vse in zdrave,
z zajtrkom vse okrepane
smo nadaljevale pot
tja, kjer stoji Aljažev stolp.

Je v dolini bil še mrak,
profi soncu je hitel korak,
ko zaživele so gore,
na vrh Triglava smo prišle.

Se ti zdi, da je nemogoče,
srce od sreče ti zajoče,
pozabljena je dolga pot,
ko se naužiješ teh lepot.

Da pa ne bi pozabile,
kdaj smo Triglav osvojile,
s štrikom tja po zadnji plati
smo planinski krst dobile.

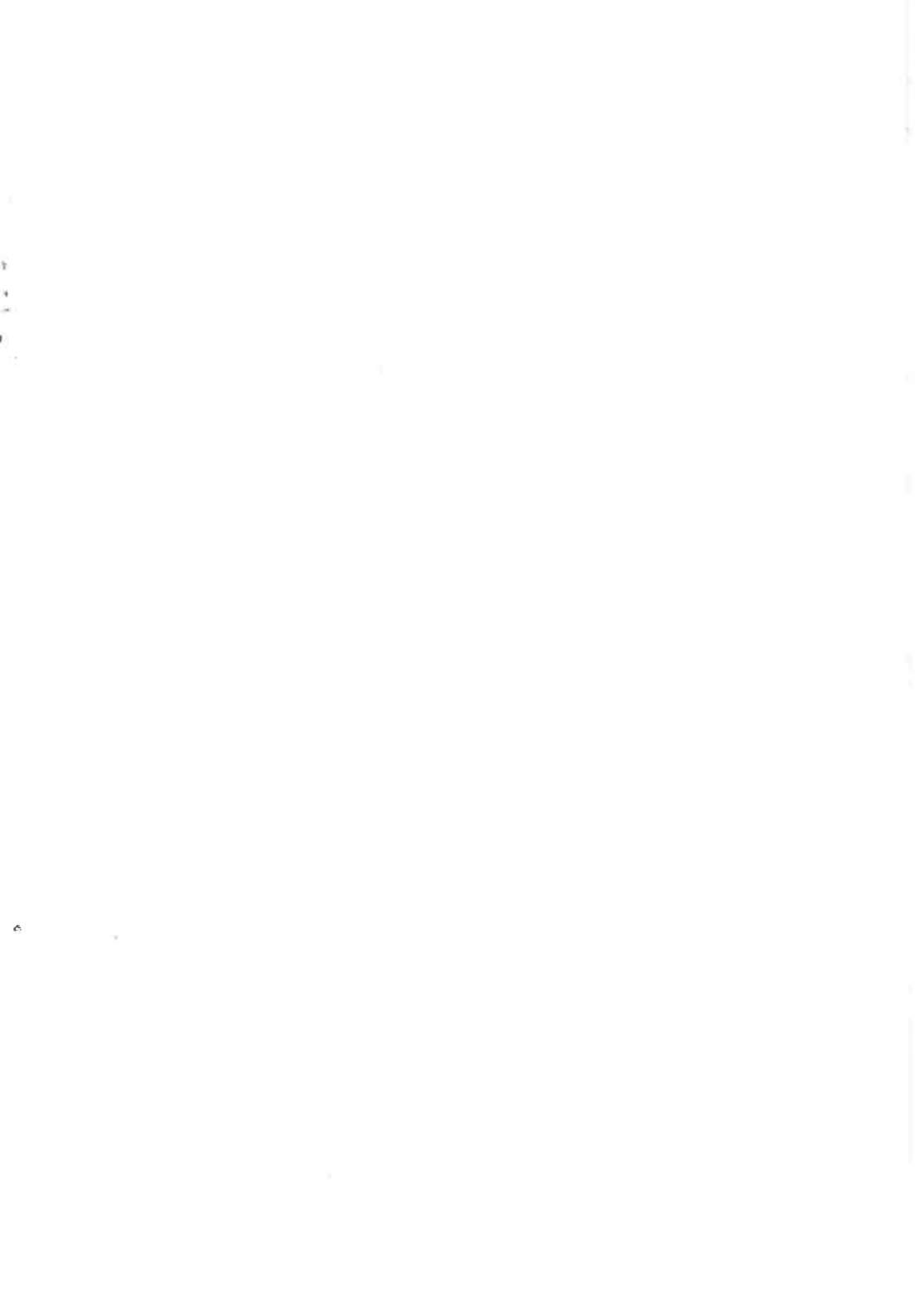
Čudovito se nebo
je nad nami vzpenjalo,
niti ena ni meglica
pomračila našega lica.

Triglav nas je vse prevzel,
čas pa je naprej hitel,
spet v dolino nas nazaj
vabil je planinski raj.

Do Planike in še dlje
vesele smo v koloni šle,
zdrave, srečne in vesele
spet na Pokljuko smo prispеле.

Vsaka v srcu je sklenila,
da se bo še kdaj vrnila,
na čudovitega očaka,
ki nas tam v višavah čaka.

Udeleženka pohoda
Irena GLOGOVŠEK

*JUBILEJNI BOHORSKI
PLANINSKI POROČEVALEC*

Uredila: Marija KRUŠIČ

Naklada: 150 izvodov

September 1994